

«Телалинъ ми вика
Изъ Будима града.
Продава са, мамо,
Залага са, мамо,
Чиста света гора
Съ бѣлы мѣнастыри,
Черны кадугеры!»

УПОТРЕБЕНІЕТО НА ГЛАГОЛА ВЪ РЪЧЬТА.

124. — Сичкото, що говоримъ за предмѣтытъ, основава са на нашето за тѣхъ *сжѣденіе* или *разсжѣденіе* и слѣдователно изрича са съ глаголъ.

125. — Сжѣденіе, изречено съ живѣ гласъ или писмено, казва са *предложеніе* (5).

126. — Предложеніето има главны и второстепенны части.

1-о За главнытъ части на предложеніето.

127. — *Подлѣжащее*, казуемо и *врѣзка* сж три главны части въ сѣко предложеніе.

Подлѣжащее са казва предмѣта, за който мислимъ и говоримъ; напр. *мѣрзель*.

Сказуемо е свойството, което отдавамы на този предмѣтъ; напр. *порокъ*.

Врѣзка е думата, която свързва подлежащото съ казуемото — е или не е.

128. — Въ предложеніето *врѣзката* бива *явна*, *подразумѣвана* и *скритна*; напр. *человѣкъ е смъртенъ* — тукъ тя е явна; *душата безсмъртна* — тукъ са подразумѣва; *душата размышлява* — тукъ е скритна,